

1954107

Namn

Ämne

Betyg

Datum

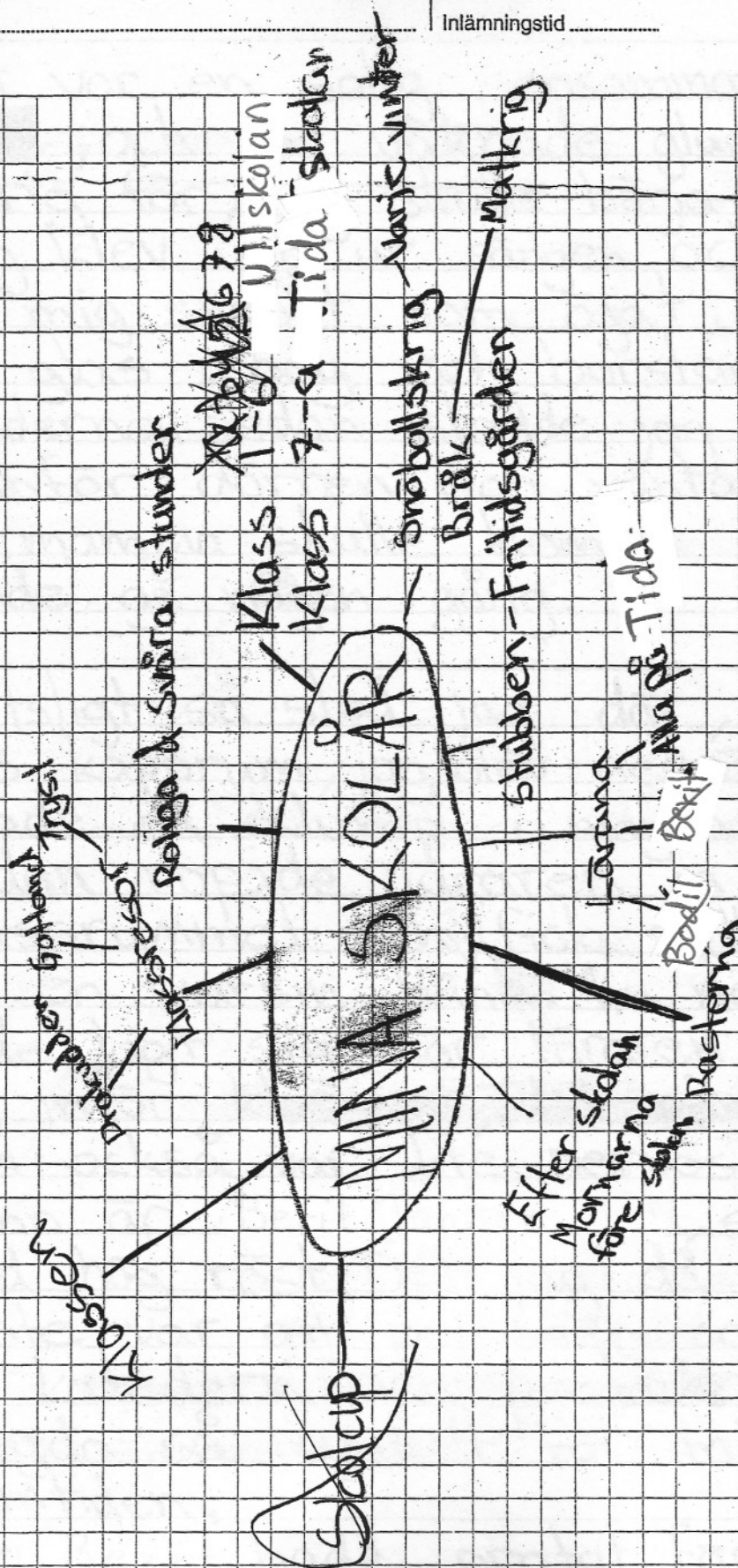
Ark nr

Datum

Årskurs

Klass

Inlämningstid

MVC

MINA SKOLÅR

Det var en solig sensommarmorgon 1994, och jag väknade gladare än aldrig för, jag skulle börja skolan! Jag klev upp ur sängen och klädde på mig snabbt som ögat, drack ett glas o'boy och borstade tänderna. Sedan ställde jag mig utanför dörren och väntade på att mamma skulle komma så att vi kunde gå någon gång.

Plötsligt så stod jag där, i klass 1A's köpprum, jag blev nervös och kände en klump i magen.

Sedan ropade läraren in oss i klassrummet och fick sätta sig vid en varsin bänk. Min nervositet hade lagt sig när läraren presenterade sig inför klassen, det märktes att hon också var lite nervös. - Mitt

namn är Berit Jansson, sade hon med hög röst. Det jag då inte visste var att personen som stod vid katedern och pratade skulle betyda så mycket för mig i framtiden.

När Berit hade pratat färdigt bjöds vi på saft och en varsin bulle, sedan skulle föräldrarna gå hem. Skolan hade äntligen börjat!

Det första året var jag lika glad varje morgon när jag skulle gå till skolan. Jag lärde känna alla mina klasskamrater och även en del elever från parallellklassen.

Jag lärde mig alfabetet, läsa mina första ord och även mina första matematiska uträkningar.

Dagarna gick och jag kände mig mer och mer hemma på skolan.

Skolavslutningen det året är någonting som jag aldrig kommer att glömma.

Jag kom till skolan på morgonen och alla gick som jämt såg så

ledsna ut var plötsligt strålande glada. Jag visste inte att en

skolavslutning skulle vara så festlig.

Alla klasser skulle framföra en sång. Vi sjöng "Den blomstertid nu kommer". Men det jag minns bäst är

när lagkaptenerna för klassen som vunnit skolturneringen i fotboll

fick komma upp på scenen och hämta pokal och diplom. Jag drömde

om att en gång få stå där som dom och vinka till publiken. När

alla festligheter var slut så samlades vi i klassrummet, och det

var dags för läraren att säga

några sista ord innan vi fick gå hem.

Redan efter en vecka av sommarlovet började jag längta tillbaka till skolan. När skolan senare började var jag jätteglad. Det året fick jag mina första "bästisar", ^{som} ~~dem~~

- hette Nikolas och Henrik och ^{som}
- gick i min klass. Jag blev även väldigt god vän med ~~vår~~ fröken Berit. Förutom mina föräldrar så var hon min stora förebild på den tiden. Hon brukade vara med oss ute på rasterna och leka, och man kunde prata med henne om vad som helst. Ibland satt vi och pratade i timmar ^{och} vi kom väldigt bra överens.

- Åren gick och jag hade redan börjat 4:an. Jag hade fått skiljas från Berit och vi fick en ny lärare som hette Bodil. När jag såg henne för första gången blev jag faktiskt lite rädd, hon hade potatisnäsa, dubbelhaka och hennes kinder var stora som äpplen. Men skenet bedrog ^{för} Bodil var en väldigt trevlig lärare som jag kom väldigt bra överens med

jag kände verkligen att hon litade på mig.

I början av vårterminen kom vår gymnastiklärare Solveig fram till mig och frågade ifall jag ville ta ut ett lag till skolturneringen, jag blev glad och svada ja utan att tveka en sekund.

- Vi var en väldigt duktig idrottsklass så vi delade upp oss i två lag.

- Det jag minns bäst av turneringen det året var när vi vann över 6:orna^{6CM}, efter slutsignalen trodde ingen att det var sant. Vi kom 3:a i turneringen det året, och det var väldigt stort för oss eftersom vi var yngst.

- Årskurs 5 var nog den värsta i mitt liv. Tidigt på höstterminen brann

Ullskolan ner och vi blev tvungna att flytta till Tida skolan

- i ett år. Det var väldigt långt för mig att gå till skolan, och när jag väl var framme så var jag oftast trött. Vi fick hela tiden gå fram och tillbaka mellan

Ullskolan där vi hade gympa och Tida skolan där vi hade vanliga lektioner.

Jag var även inblandad i ganska många bråk. Jag minns speciellt ett matkrig som jag startade

tillsammans med min käre vän
Henrik. Vi ~~kastade~~^{stekte} tomatsoppa på
varandra ~~och~~ tillslut var hela matsalen
med i kriget. Alla lärare och mattanier
var rasande och skickade mig
och Henrik till rektorn där vi fick
sitta och skämmas. Vi startade även
även ett stort snöbollskrig mellan
vår ~~klass~~ klass och parallellklassen,
kriget höll på i ca: två veckor i
eftersom snön senare försvann. Vi var
även inblandade småbråk och fick
hemringning minst en gång i veckan.
Vi skolkade även en hel del och
personalen på skolan blev mer och
mer arga på oss.

Till råga på allt fick jag reda på
att min förra lärare och "kompis"
Berit hade avlidit i cancer. Sorgen
den veckan var obeskrivlig ~~hon~~^{för} hon
var ju en av mina största förebilder
fortfarande.

Men allting vände när skolturneringen
satte igång på våren. Jag och Henrik
fick äran att ta ut laget även detta
år om vi lovade att inte bråka
och skolka, och det gjorde vi. Det
året spelades turneringen på Tida-
skolan vilket gynnade oss eftersom
det var så små mål. Det gick bra
i turneringen även detta år ~~och~~ Vi

vann våren~~en~~ grupp och gick ända till final. Vi förlorade finalen mot Giorna ~~*/~~ jag tror att det blev 5-3, och min dröm om att få lyfta bucklan på skolavslutningen slags i spillror. Redan då längtade jag till nästa turnering, då jag skulle få min sista chans att lyfta bucklan.

- Terminen flöt på och jag och Henrik skötte oss igen som vi hade lovat.

Årskurs 6 är den hittills roligaste i mitt liv. Det hände^{en} massa roliga saker det året. Vi åkte på klassresa till Gotland i fyra dagar^{och} det var bland dom roligaste dagarna i mitt liv. Jag har flera minnen därifrån, bla, så cyklade vi vilse i skogen när vi skulle titta på raukarna ~~*/~~ när vi kom fram skulle

- resten av klassen cykla hem.

Jag fick även vara konferancier på skolcabaren vilket var en stor ära för mig.

Jag fick bra omdöme av lärarna och det kändes som att livet lekte.

I skolturneringen var vi storfavoriter, ~~*/~~ levde upp till allas förväntningar och vann alla våra gruppspelsmatcher med stor marginal. Även jag personligen

levde upp till kraven som lagkapten och målskytt, Jag gjorde ca: 5 mål per match och fick mycket beröm. Vi lekte oss fram till finalen där vi lite oväntat fick möta klass 5A.

I finalen chocköppnade 5orna och ledde med 2-0 efter 5 min. Men vi tog oss samman och vann tillslut med 6-3^{där}, jag gjorde fyra av målen.

Varje mål tillägnade jag Berit, som jag inte kunde glömma. Efter finalmatchen kom gympaläraren fram till mig och gratulerade mig till segern och frågade ifall vi ville möta lärarna i en match veckan därpå^{oh} jag tackade ja utan att tveka.

Matchen mot lärarna spelades dagen innan skolavslutningen. Det regnade, det var flera stora vattenpölar på planen och alla var "dyngsura" efter 15 sekunder. Hela skolan var där och tittade, många höll upp stora skyltar, ^{oh} jag minns speciellt en skylt där det stod "Vi Älskar Dig Krille."

Matchen slutade 2-2 och jag gjorde ett av målen vilket jag var väldigt glad över.

Plötsligt var den här, skolavslutningen,

dagen jag hade drömt om ~~att~~ jag skulle få gå upp på scenen och lyfta bucklan inför allihopa.

Vi samlades i klassrummet för att gemensamt gå till avslutningen. Och efter att vi hade framfört ~~vår~~ avslutningslåt i form av en egen version av "Var Nöjd Med Allt Som Livet Ger" var det dags. Gymnastikläraren

- bad mig och Henrik komma upp på scen och ta emot pokolen.

- Vi tittade på varandra och gick upp scenen ^{ovt} applåderna och busvisslingarna var öronbedövande. Vi fick svara

på några frågor som gymnastikläraren ställde i mikrofonen innan det var dags. Min dröm sen första klass skulle gå i uppfyllelse, jag och

- Henrik tog ett gemensamt grepp runt den stora bucklan och lyfte den mot skyn. Vi skrek ut ~~vår~~ glädje och alla började jubla,

- aplådera och busvissla. Det var en obeskrivlig känsla, helt fantastiskt!

Min dröm hade gått i uppfyllelse och jag grät av glädje.